

ARTICLES D'INTERÈS



INDEX:

Pagina 1- PORTADA
Pagina 2- Una increible historia.
Pagina 3 i 4 - Articul d' opinió
Pagina 5- Resenya sobre "Los Serrano"
Pagina 6 i 7- Entrevista als alumnes de 4º ESO
Pagina 8 i 9- Recepta galetes sense gluten

La INCREIBLE HISTORIA DE L'HOME QUE VIU EN 12 DONES I 102 FILLS



Fins i tot per al seu poble natal, Lusaka, on la poligàmia és legal, la família de Mzee Musa Hasahya és gegantina. Tot i créixer en la més absoluta pobresa, va aconseguir superar la seva condició, acumulant prou riquesa i prestigi per ser nomenat president del poble durant diverses dècades i aconseguir que, sempre que s'acostava a una família per casar-se amb la seva filla, aquesta accedís.

Hasahya es va casar amb la seva primera esposa el 1971, als 16 anys, i va seguir prenent noves esposes fins a arribar a dotze. Com que el seu pare només va tenir dos fills, cosa que amenaçava d'extingir el seu clan, l'agricultor ugandès es va encarregar que el seu llinatge perdurés, tenint més de 100 fills.

«El meu difunt pare, Mwamadi Mudumba, tenia dues esposes, però només va tenir dos fills. Això va posar en perill l'extinció de la nostra família i el nostre clan», va declarar Mzee Musa Hasahya, declarant la seva felicitat pel fet que els seus fills i néts ampliessin encara més el clan.

Al voltant d'un terç dels fills de Hasahya viuen amb ell i les seves dones a la casa familiar, mentre que la resta se n'ha anat i ha fundat la seva pròpia família. Tot i que afirma poder dir quin dels seus fills pertany a cada dona, el granger de 67 anys admet que no coneix tots els nens de casa pel seu nom.

Curiosament, el fill gran de Mzee és 21 anys més gran que la seva dona més jove, Zabina, de 28 anys, que afirma que, malgrat els 67 anys, el seu marit té l'energia d'un home de 25. «S'ocupa de

totes les seves esposes. Cuida de totes les seves dones, passa temps amb cadascuna i mai no les enganya».

Tot i totes les paraules d'elogi de la seva família, Mzee Musa Hasahya admet que no tot és perfecte a la seva enorme família. L'augment del cost de la vida ha fet que cada cop li resulti més difícil proporcionar a tothom tot el que necessiten, i això ha provocat que la meitat de les dones l'abandoni. Actualment només li queden sis de les dotze esposes originals.

«Tenia diners, però fa quatre anys el seu negoci ramader va caure i les dones van començar a marxar una a una fins a quedar-se'n sis», explica Bumaru Hifunde, un dels fills grans de Hasahya.

A causa d'aquests problemes financers, Hasahya va notificar a les dones que li quedaven que havien d'utilitzar anticonceptius per assegurar-se que no es quedessin embarassades mai més, ja que qualsevol nova boca per alimentar suposaria una pesada càrrega per al granger.

«No tindrè més fills. He vist la mala situació econòmica i ara prenc la píndola anticonceptiva», afirma una de les dones d'aquest home.

Potser la decisió de Hasahya és la millor, després de tot, ja té 102 fills i 568 néts. Quants hereus realment necessita un home?

ARTICLE D'OPINIÓ:

QUÈ CALDRIA CANVIAR DE L'INSTITUT PER A UNA MILLOR ENSENYANÇA DELS ALUMNES?

Des del meu punt de vista com alumna d'aquest centre crec que la millor solució seria agrupar als alumnes depenent de les seues preocupacions i donar-los prioritats als que eixa persona vol estudiar en un futur. Com ho faria? - El primer seria donar en primer i segon de l'ESO totes les matèries per què els xiquets i les xiquetes comprovaren el que més li agrada a cadascun i elegir que vol estudiar en un futur d'una manera un poc aproximada. De manera que a l'arribar a tercer de l'ESO tindrien una poca orientació cap al que volen fer i depenent crec que el millor seria fer grups.

Un grup per a lletres, altre per a ciències, altre grup per a la gent que no es decidisca i es donen les matèries més importants de cada grup... D'aquesta manera els alumnes arribarien al batxiller, ja que no tots faran batxiller, estiguen més centrats i ja estarien orientats cap el seu futur. I al tindre més matèria sobre la seua especialització i a l'hora d'estudiar seria tot millor.

Un altre punt important a tractar seria l'ús de les TIC en el centre i la facilitat per a poder utilitzar-les.

Amb això em referisc a que si un alumne vol fer un treball que algun professor mane tinga els materials per a fer-lo, imprimir-lo...

També a l'hora de treballar en grups s'hauria d'intentar fer en classe, ja que sempre, repetisc sempre, hi ha gent que no treballa ni posa res d'interés per realitzar el treball i altres persones que es maten per fer el treball i lluiten perquè tot isca a la perfecció i després que a tot el món obtinga la mateixa qualificació sense merèixer-ho, a més que es molt injust que haja alumnes que hi hagen de treballar de més.

A més també seria interessant que es tinguera en compte la participació de l'alumne a l'hora d'enviar deures o interessar-se per l'assignatura.

Els adolescents som gent amb molt poques

ganes d'estudiar coses que no ens agraden, ja siga perquè no ens agraden o ens pareixen avorrides.

Per això seria necessari que en l'Institut es facen activitats, o que foren més lúdiques, perquè no es perdera l'interés per aprendre. A més com a punt de vista des de la meua opinió, moltes vegades li agafem mania a un professor per la manera d'explicar, o de tractar-nos en l'aula.

Perquè açò no passara caldria que els professors ho feren tot amb més calma i si un alumne te dificultat es pararen a parlar amb ell i li ajudaren a millorar, adaptant-li el treball, enviant-li treball per a practicar o fent una classe privada perquè l'alumne li expresse les seues preocupacions i resoldre dubtes.

Moltes vegades a esta edat els adolescents passen per una etapa difícil que dificulta la capacitat d'aprendre i l'únic que necessiten es parlar amb algú, però moltes vegades ens dona vergonya parlar amb l'orientadora, per això es podrien fer uns tallers d'ajuda de manera anònima que no dificulte el poder expressar-se i així poder ajudar a una persona.

Carmen Ivorra 3^Bde les TIC en el centre i la facilitat per a poder utilitzar-les.

Amb això em referisc a que si un alumne vol fer un treball que algun professor mane tinga els materials per a fer-lo, imprimir-lo...

També a l'hora de treballar en grups s'hauria d'intentar fer en classe, ja que sempre, repetisc sempre, hi ha gent que no treballa ni posa res d'interés per realitzar el treball i altres persones que es maten per fer el treball i lluiten perquè tot isca a la perfecció i després que a tot el món obtinga la mateixa qualificació sense merèixer-ho, a més que es molt injust que haja alumnes que hi hagen de treballar de més.

A més també seria interessant que es tinguera en compte la participació de l'alumne a l'hora d'enviar deures o

interessar-se per l'assignatura.
Els adolescents som gent amb molt poques ganes d'estudiar coses que no ens agraden, ja siga perquè no ens agraden o ens pareixen avorrides.

Per això seria necessari que en l'Institut es facen activitats, o que foren més lúdiques, perquè no es perda l'interés per aprendre.

A més com a punt de vista des de la meua opinió, moltes vegades li agafem mania a un professor per la manera d'explicar, o de tractar-nos en l'aula. Perquè açò no passara caldria que els professors ho feren tot amb més calma i si un alumne te dificultat es pararen a parlar amb ell i li ajudaren a millorar, adaptant-li el treball, enviant-li treball per a practicar o fent una classe privada perquè l'alumne li expresse les seues preocupacions i resoldre dubtes.

Moltes vegades a esta edat els adolescents passen per una etapa difícil que dificulta la capacitat d'aprendre i l'únic que necessiten es parlar amb algú, però moltes vegades ens dona vergonya

parlar amb l'orientadora, per això es podrien fer uns tallers d'ajuda de manera anònima que no dificulte el poder expressar-se i així poder ajudar a una persona.

Carmen Ivorra 3ºB



LOS SERRANO RESENYA



“Los serrano”, és una serie de televisió patrocinada per Telecinco, dels anys 2003, que va marcar una època. Conta amb un total de 147 episodis dividits en 8 temporades.

El repart principal esta format per: Antonio Resines, Víctor Elías, Natàlia Sánchez, Jorge Jurado Garcia i Belen Rueda.

És una serie que necessites constancia i que el tema tinga la capacitat d'interesar-te , ja que és una serie molt llarga, però, es una de les millors series que he vist segons la meua opinió.

En totes les temporades la diversió i les risses són interminables, gràcies ala situació familiar que patixen contínuament.

Sovint hi apareixen conflictes entre els personatges, a més de plantejar situacions que en un habitat normal no es solen plantejar, però sempre poden ocórrer, com

una separació, una boda exprés, una mort repentina, que sorgisca en amor entre germans que no són germans...

I si no pregunteu-li als nostres personatges principals.

En la meua opinió és una gran serie que mereix la pena vore, ja que l'argument és molt convencible i en moltes ocasions et pots vore reflectat en alguna de les situacions i poden ajudar-te a comprendre-ho i resoldre-ho.

«Uno más uno son 7»

Resenya realitzada per: Carmen Ivorra.

3ºB

ENTREVISTA ALS ALUMNES DE QUART QUE ABANDONEN AQUEST CURS L'INSTITUT D'AGOST: CHRISTIAN BENÍTEZ, ARNAU MAESTRE, JULIA CASTELLÓ I LUCÍA HEREDIA. TOTS SÓN ESTUDIANTS DE QUART EN L'IES AGOST DURANT EL CURS 2022 I 2023. HUI ENS CONTARAN LES SEUES EXPERIÈNCIES DES DE QUE VAN ENTRAR A PRIMER D'ESO FINS AVUI. ESPEREM QUE DEIXEN UN MISSATGE I CONSELLS ÚTILS PER A LES PRÒXIMES GENERACIONS DEL POBLE QUE VAGEN A DUR A TERME, O ESTIGUEN EN CAMÍ, DE L'ESO.

AFICIONS:

- Lucia Heredia: tocar el clarinet, escoltar música i maquillar.
- Arnau Maestre: jugar a pàdel, vore futbol i jugar a la play.
- Christian Benítez: el ciclisme, la música i les corregudes de bous.
- Júlia Castelló: viatjar, anar de compres i dormir.

ENTREVISTA:

Com calificarieu aquests anys en l'institut?

Lucia: - Han sigut durs i han anat complicant-se.

Júlia: - Crec que han sigut molt divertits.

Arnau: - Han sigut durs .

Christian: - La veritat, han sigut durs.

Quin ha sigut el curs més difícil de 1' ESO?

L: -Tercer.

J: - Tercer.

A: - Tots.

C: - Tots.

I quin el més fàcil?

L: -Segon o primer.

J: -Segon.

A: -Ningun.

C: -Ningun.

Sabeu on aneu d'excursió de final de curs?

Anem a Londres.

Sabeu què voleu fer després de l' ESO?

L: - Una FP d'estètica i el Conservatori.

J: -Batxiller social i després la Uni.

A: -No ho tinc clar encara.

C: -Una FP d'Electricitat.

Quina assignatura vos agrada més i per què?
I la que menys?

L: -La que més Música i la que menys Informàtica.

J: -La que més Tutoria i la que menys Matemàtiques.

A i C: -Les que més, són: E.F i G i H pels professors, i les demés no ens agraden.

Amb quin professor heu tingut més relació?

L: -Amb Pilar.

J: -Amb Pilar,Tamara i Mario.

A: - Mario,Javi i Ferran.

C: -Mario i Javi.

Quina ha sigut la «liada» més greu que heu presenciat a l'institut?

L: -Hi han hagut moltes, però quan estàvem en primer van tirar unes taules per la finestra, i també l'any passat quan vam cremar l'escala de plàstica.

J: - Van tirar un vàter per l'aire quant estàvem en primer.

A: - Hi ha hagut moltes,

C:- Hi ha moltes, però per exemple una expulsió permanent.

Quin ha sigut el projecte que més vos ha agradat?

L: - El projecte de l'ERASMUS.

J:- El viatge de tercer.

A: - La Nòria de Tecnologia.

C:- La Nòria i el viatge de tercer curs.

Amb qui has agafat més confiança durant tota l'ESO?

L: - Amb Lorena i Yoli...

J: - Camila, Laura, Lucía...

A: -Sergio, Pablo Martinez, Christian, Lucia, Regina, Claudia...

C: -Pablo Martinez, Arnau, Sergio, Claudia, Lucia, Regina...

Has presenciat alguna baralla dins de l'institut?

L: - Sí moltes, però una vegada una va acabar en expulsió i li van donar un cop de puny al professor Joano.

J:- Moltes.

A: - Moltes.

C: - Moltes, destacable la de Joano.

Quin consell li donaries a les generacions futures sobre l' ESO?

L: - Estudiar i molta paciència.

J: - Estudieu amb temps.

A: - Estudieu molt.

C: - ESTUDIEUUU!!!

Si pogueres canviar alguna cosa de l'institut, què seria?

L: - Que no foren tot exàmens, que hi haguera més activitats lúdiques.

J: - Que no hagem d'estudiar tant.

A: - Un poc de tot, però sobretot el sistema d' ensenyament dels professors.

C: - El sistema educatiu.

Val la pena participar en la fira del 9 d'octubre des del punt de vista de quants diners es guanyen?

L: -No, però te la passes molt bé.

J: -No, perquè es guanya poc per a tot el que es fa.

A: -No, perquè són només 50 euros per cap aproximadament el que es guanya.

C: -Són només 50 euros per persona i fas moltes coses així que no mereix la pena.

Repetiries l'experiència de l' ESO?

L: -Sí, sí que la repetiria perquè he conegut a molta gent i ho he passat genial, però soles la repetiria per la gent.

J: - Doncs sí, perquè fas molts amics i socialitzes molt, a més del canvi que tens com a persona, en la forma de pensar i en general, i açò em va ocórrer a mi en tercer de l'ESO.

A: - Per la gent sí que la repetiria, però per la resta, no.

C: -Per le gent sí perquè m'ho he passat molt bé.

Però per la resta no.

ENTREVISTA REALITZADA PER CARMEN IVORRA MARCOS I CRISTIAN RUIZ GARCIA. 3ºB.

AGRAÏMENTS A: -Lucia Heredia, Julia Castelló, Arnau Maestre i Christian Benitez.



RECEPTA GALETES SENSE GLUTEN

INGREDIENTS

- FARINA D'ARRÒS-250G
- SUCRE -125G
- MANTEGA-95G
- XOCOLATA-125G
- UN GRAPAT D'ANOUS o avellanes.
- MIG SOBRE DE LLEVAT
- 2 OUS
- CANELLA AL GUST
- ESSÈNCIA DE VAINILLA
- CULLERADA DE NOCILLA



PREPARACIÓ:

1-Derretim la mantega i la mesclem amb el sucre.

2-Tirem el llevat amb la farina i barretgem.

4-Juntem la mescla de sucre i mantega amb la mescla de farina i llevat i barregem.



5- Afegim els 2 ous i la cullerada de nocilla i amb la nostra mà barregem.

6- Afegim la canella i la vainilla al gust i barregem durant 3 min. amb la nostra mà.

7-Ara afegim la xocolata i els anous i tornem a baretjar.

9- Precalentem el forn a 180oC per dalt i per baix i preparem les llandes i li posem paper de forn.

8-Ho tapem i ho clavem en el refrigerador aproximadament 20 minuts.

10- Passats els 20 min. començem a formar les galetes.

11-Les cuinem durant 15-20 minuts.

12- Les deixem reposar fins que es gelen



I JA ESTARIEN A PUNT PER A
MENJAR!!!



Revista realizada per Carmen Ivorra 3 ºB